

Segling i Kroatien 17 september till 1 oktober 2016.

Jag tycker om att röra på mig. Två veckor på en segelbåt kändes lite väl mycket "sitta still". Så tänkte jag när jag fick frågan om jag vill följa med på en eskadersegling. Jag tycker också om att svara ja när får ett erbjudande om något lite äventyrligt så efter några minuters övervägande svarade jag Ja.

När vi kom till Vis hade vi varit på båten nästan två dygn utan fast promenadmark under fötterna. Anders, Gunnar Lasse Ulf och jag traskade iväg för att utforska staden. Vi gick längs viken österut längst ut på udden. Där fanns en Engelsk kyrkogård, de verkar finnas överallt, en på Hanö och en på Vis. Strax intill fanns en liten servering, med lagom kall öl, mycket lämpligt efter en varm promenad på flera kilometer. Det var mycket skönt att få sätta lite fart på kroppen. De var en vacker promenad längs viken.

Nästa dag landade vi på Lastovo som är en naturpark. Vi la oss i en skön vik på den nordvästra delen av ön. Nästa dag skulle vi till Porto Rosso för en gemensam middag med de övriga i eskadern.

Jag hade en karta och såg att det fanns vägar och stigar från vår vik över till Porto Rosso. Gunnar, Göran, Anders och jag bestämde oss för att gå vägen till Ubli där vi skulle proviantera. De övriga skulle ta båten och möte upp i hamnen i Ubli. Vägen gick längs vattnet. Vi passerade Paradur. Jag såg en Amiral och en annan fjäril som var dubbelt så stor, de följde oss en bit på vägen. Det var ungefär fem kilometer till Ubli, en stilla promenad längs med stranden.

Det fanns en skylt som informerade om naturen på ön. Där stod att det fanns Eleonorafalk som häckade på ön, spännande. En fågel jag aldrig sett.

Vi handlade och de övriga kom med båten och vi lastade.

Anders och jag bestämde att vi skulle gå hela vägen till Porto Rosso. Ytterligare ca tio kilometer och dessutom 450 meter uppåt.

Ganska snabbt började det stiga uppåt. En vägskylt visade mot "Heliodrom". Högst upp skulle det finnas en landningsplats för helikopter. Den första biten var riktigt brant, efter några kilometer var det serpentinväg och lutningen blev lite mindre. Det var ca 12% lutning i snitt ! Benen blev matta snabbt. I takt med tröttheten blev utsikten allt mer fascinerande. Högst upp det såg vi runt hela ön och vi kunde ana Vis åt nordväst. Vi stod en lång stund och pustade ut, drack vårt vatten. Det var en varm dag. Från dalen kom en fågel upp mot oss med snabba vingslag mörkt brun med en ljusare undersida. En Eleonorafalk! Den gled över kullen och ner på nästa sida och försvann snabbt iväg! Strax efter kom en till å den andra sidan! En härlig upplevelse!

Vi såg viken Porto Rosso och byn Skrivena Luka med fyren på en höjd vid inloppet till viken. Vi kunde inte se hela vägen ner, den slingrade sig runt toppen. Vi började vår nedfärd på en stenig och brant stig. Den försvann runt toppen allt längre bort åt fel håll. Rakt ner var det så brant att det var omöjligt att ta en genväg. Till slut gjorde stigen en 380 graders sväng och vi kände att vi var på väg åt rätt håll igen. Det som växte längs stigen var torrt gräs och taggiga buskar.

Vi passerade ett upplag "för sånt som inte längre användes", skrotupplag eller återvinningsanläggning. Det satt en vakthund vid vägkanten där stigen kom ut på en asfalterad väg. Den såg sliten och trött ut, den var bunden vid en koja. De sista kilometerna gick det lätt,, jämn asfalterad väg och lätt nerför. Vi kom fram lagom för att hinna duscha och byta om inför middagen.

Efter Lumbarda och Loviste kommer vi till Jelsa på Hvar. Vi stannar där två nätter och andra dagen hyr vi cyklar för att cykla över till Starigrad. Det finns flera cykeluthyrare längs hamnen. Vi är sju personer som skall ha cyklar. Uthyraren ser nöjd ut. Ett diskuterande och testande börjar. Någon hittar en ok cykel direkt. Någon saknar luft, en pump kommer fram, någon har tveksam broms, verktyg fram för att ändra, sadelhöjd ställs in, skrammel skall åtgärdas. Det tar en god stund innan sju kräsna medelålders män är nöjda! Man kan tro att vi skulle köpa cyklarna med livstidsgaranti.

Vi kom iväg. Vi körde längs hamnen vidare längs vattnet på en slingrig vacker cykelväg. Vi passerade tomma semesteranläggningar. Det var i slutet av september så säsongen var över, det var varmt och solen sken vänligt på oss. En perfekt dag för en cykeltur. Vi kom till Vrboska en lite stad där vi vek av inåt och uppåt. Vi kom ut på en grusväg med stenmurar. Marken var delvis uppodlad, vin, oliver och en del mark som är höstplöjd. De hade förmodligen odlat säd eller rotfrukter. Vägen var helt rak i flera kilometer. Vi hittade mogna fikon! De smakar fantastiskt, solvarma. Vi cyklar över en slätt med åkrar och mycket buskar mellan åkrarna. Stora områden odlas inte längre. Vi ser stora högar av sten. När vi stannar och tittar närmare ser vi att det är gamla hus och andra byggnader. De är byggda helt av stenar som är lagda på varandra utan något material som binder samman dem. Inne bland buskarna finns många mindre hus eller skjul och många stenmurar som visar att det har levt människor som brukat jorden. En informationstavla beskriver att här har levt människor ända fram till slutet av 1800- talet.

Vi drar vidare på våra mountainbikes på den steniga grusvägen och kommer in i Starigrad. Starigrad är en gammal stad vilket framgår av namnet. Den har en stadskärna som är skyddad av Unesco.

Vi bestämde senare att segla dit och stanna över en natt.

På hemvägen valde vi en väg som gick högre upp på sluttningen. Det var mer skog och mer aktivt jordbruk. Vi såg större vinodlingar, några försvann in bakom en mur och bjöd på vindruvor när de kom ifatt oss. Det var skördetid för vindruvorna.

Vi stannade i Vrboska och vilade en stund på hemvägen. Alla cyklarna höll ihop hela vägen, bromsar klarade nedförsbackarna , växlar, i alla fall några och de höll luft hela vägen. Vi kom tillbaka nöjda till Jelsa i lagom tid för att förbereda oss för kvällens middag.

Tomas Gotthardsson